Železničářská Romance - Ladislav Vodička

Pod rachotem kol se třásla zem
strojvedoucí koukal z budky ven
a vlak se do zatáčky hnal
nocí jsem se plížil jako stín
nechtěl jsem se potkat s výpravčím
měl čest a o svou dceru dbal
tý dceři jsem se líbil, proto jsem jí slíbil, že příjdu tam, kde semafóry svítí tmou
půlnoc už se blíží, spánek oči klíží a já cítím v kříži, že tu marně plejtvám lásku svou
láska bejvá krutá to já vím, zvláště
když je táta výpravčím
a lásce dává červenou...

výpravčí se nutí krotit spánek krutý
a kdyby se náhodou ten případ stal,
 dcera musí taky znát obsluhovat páky když jezdí noční
 vlaky, co kdyby se nějákej naboural
člověk někdy bejvá divnej tvor,
nad hlavou mi svítil semafór
a dívky sem se nedočkal,
a dívky sem se nedočkal,
a dívky sem se nedočka